

N:o 25.

Af herr **C. A. Danielsson**, om höjning af tullen å gryn.

Oaktadt den tullsats af kronor 6,50 per 100 kilo, som är åsatt gryn, inköpas deraf årligen stora qvantiteter utifrån. Enligt kommerskollegii underdåniga berättelse för år 1900 infördes då 1,861,699 kilogram gryn till uppgifvet värde af kronor 376,371. Äfven om denna summa icke synes så stor i förhållande till hela landets spanmålspropuktion, så representerar dock denna import en farlig utländsk konkurrens, särskildt för de bygder, der man plägar producera gryn. Detta har i synnerhet varit fallet i min hembygd, Östra härad af Jönköpings län. Der voro för några år sedan 18 grynverk i gång, hvilka förädlade denna fattiga bygds hufvudprodukt, hafre till gryn. Tack vare den öfvermäktiga konkurrensen utifrån har dock denna för bygden i fråga naturliga näringsgren så i grunden sköflats, att endast några få grynverk ännu drifvas, och det med förlust. Det nyss nämnda året infördes också utifrån 531,575 kilogram hafregryn till ett värde af 100,999 kronor. Det kan icke gerna finnas något skäl, hvarför icke en fattig landsdel i Sverige, som har små resurser och der befolkningen arbetar under trånga villkor, kunde få behålla denna inkomst lika gerna som de utländske fabrikanterna och den svenske importören. De svenska hafregrynen ha alltid haft stort beröm för sin renhet och för att ha tillverkats af bästa råvara. Derför ha läkarne också alltid haft förtroende för dem och använt dem i sjukdieten. Deremot har man inga garantier för, att så är fallet med den importerade varan, hvarför här föreligger ännu ett skäl för att gynna den inhemska tillverkningen.

Hvad spannmålstullen verkar för de sädesodlande bygderna, det gör gryntullen för de trakter, der man sedan länge plägat mala gryn. Det är ju rättvist, att äfven dessa få njuta fördelen af tullskyddet, då andra trakter redan ha sådant. Hålla icke de olika skyddsintressena tillhopa och understödja hvarandra, då faller lätt hela systemet sönder, ty det är till för att lemna ömsesidigt skydd.

På grund af hvad sålunda anförts, får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte besluta att höja tullsatsen å artikeln *spannmål* — malen: gryn, alla slag, till kronor 8,50 per 100 kilogram eller, om detta ej kan beviljas, att sagda tullsats för hafregryn höjes till sagda belopp, kronor 8,50 per 100 kilogram.

Stockholm den 23 januari 1902.

C. A. Danielsson.